

VÁLASZADÓ

2022/1. január

Csökken a szocho

Új átalányadózási szabályok

Visszaélés-bejelentés: feladat kkv-knak

Céltartalékképzés

Kérdések és válaszok

ADÓ
2022

1

Kedves Olvasó!

Nincs abban semmi meglepő, hogy egy új év új adószabályokkal köszönt be. Igaz, a parlamenti többség (mint általában a választási években szokás) ezúttal javarészt könnyítésekről döntött szigorítások helyett.

Az egyik jelentős enyhítés a munkáltatói terhek mérséklése, cserébe a minimálbér és a garantált bérminimum jelentős emeléséért. Írásainkban bemutatjuk, hogy ez miként hat a szocho mértékére, illetve a szakképzési hozzájárulás eltörlésére. Egy másik cikkben példákkal illusztráljuk, hogy a 2022-re teljesen átírt átalányadózási szabályai hogyan változtatják meg az egyéni vállalkozók jövedelmét és kötelezettségeit. Ismertetjük az egyéb szervezetek beszámolóképzési szabályainak módosításait is.

A kkv-k figyelmét új kötelezettségükre emlékeztetjük, amely szerint visszaélés-bejelentési rendszert kell kiépíteniük.

Szemlézünk az Adózónából olyan írásokat is, amelyek decemberi eseményekhez – rendezvényekhez, ajándékozáshoz – kötődnek, de adózásuk jellemzően január elején aktuális.

Csökken a szocho, változik az szja-ban az adóalap-korrektúra 2022-ben

2022. január 1-jétől 15,5 százalékról 13 százalékra csökken a szociális hozzájárulási adó mértéke. Ezzel összefüggésben szükséges a személyi jövedelemadóban az összevont adóalap megállapításánál alkalmazott szabályok módosítása. 87 százalékról 89 százalékra nő az összevonás alá eső jövedelmeknél – a személyi jövedelemadó alapjának számításakor – alkalmazandó korrektúra mértéke.

Ez a módosítás a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény (szja-törvény) 29. §-át, valamint az adóelőleg számítását érinti a 47. § (5) bekezdésében. A minimálbér és a garantált bérminimum 2022. évi jelentős emelését szem előtt tartva 2022. január 1-jétől 13 százalékra csökken a szociális hozzájárulási adó (a továbbiakban szocho) mértéke. Ez a korábbi 15,5 százalékos mértékhez képest 2,5 százalékpontos megtakarítást jelent (a szakképzési hozzájárulás megszüntetése további 1,5 százalékos könnyítést eredményez).

A szocho 13 százalékra csökkentése szükségessé teszi az összevont adóalap megállapításánál alkalmazott szabályok módosítását. Ha egy adott jövedelem után a magánszemély a szocho megfizetésére kötelezett (kivéve, ha annak összege költségként elszámolható, vagy azt megtérítik a magánszemély számára), akkor a megállapított jövedelem 89 százalékát kell jövedelemként figyelembe venni 2022-ben. Annak érdekében, hogy az adóalap korrektúráját ne csak az adóbevallásban, hanem már az szja-előleg fizetési kötelezettség teljesítésekor is figyelembe lehessen venni, szükséges ezen módosítás átvezetése az adóelőleg megállapítására vonatkozó rendelkezések között is.

Az alábbiakban tekintsük át, mely esetekben kell a személyi jövedelemadót a 89 százalékos adóalap után megfizetni! Rendhagyó módon kell meghatározni az szja-alapját annak a magánszemélynek, akinek olyan összevonás alá eső jövedelme keletkezik, amely nem kifizetőtől származik, vagy a kifizető mentesül a szocho-kötelezettség alól. Ezen szabály alkalmazására magyar foglalkoztatásra irányuló jogviszony esetében nem kerül sor, mivel a magyar foglalkoztató által juttatott jövedelmek után a foglalkoztatónak – és nem a magánszemélynek – kell a szochót megfizetnie.

A magánszemélynek általában akkor kell a szocho összegét viselnie, ha külföldi jogi személytől részesül Magyarországon adóztatható jövedelemben. Ilyen többek között a

- külföldi munkáltató által Magyarországon foglalkoztatott munkavállaló, akinek Magyarországon keletkezik járulék és szocho fizetési kötelezettsége, de azt bármilyen okból kifolyólag a foglalkoztató nem teljesíti;
- magyar munkaviszonyban álló magánszemély, ha ezen jogviszonyára tekintettel egy külföldi társaságtól részesül jövedelemben, például cégcsoporton belül értékpapír-juttatásban vagy bármilyen más vagyoni értékben;
- a Magyarországon adózó magánszemély, aki alacsony adókulcsú államban székhellyel rendelkező jogi személytől részesül jövedelemben, legyen az kamat, osztalék, árfolyamnyereség vagy vállalkozásból kivont vagyon. Az említettek mellett olyan esettel is találkozhatunk, amikor a jövedelem az adózás rendjéről szóló törvény (Art.) szerinti kifizetőtől származik, de ez a kifizető a szocho-törvény alkalmazásában nem minősül kifizetőnek [szocho-törvény 18. § (4) bekezdése].

Ilyen

- az önkéntes kölcsönös pénztár a szocho-törvényben nevesített jövedelmek tekintetében, vagy
- a biztosítótársaság által kifizetett egyéb jövedelem.

Az előbbieken felsorolt jövedelmek mindegyike összevonás alá eső jövedelemnek minősül, azon belül is munkaviszonyra tekintettel megszerzett vagy egyéb jövedelem. Közös vonás, hogy a jövedelem megszerzése érdekében felmerült költség elszámolására nincs lehetőség. Ezért rendelkezik úgy az szja-törvény, hogy az olyan esetekben, amikor a magánszemélynek kell megfizetnie a 13 százalékos szochót, akkor annak figyelembevétele – költségelszámolási lehetőség hiányában – adóalap-korrektúra útján valósul meg. Ezen rendelkezés alkalmazásának további feltétele, hogy a magánszemély által bevallott és megfizetett szochót a magánszemély részére a jövedelmet juttató, vagy más személy, például a magyar munkáltató nem téríti meg.

Nem alkalmazható a 29. § rendelkezése abban az esetben, ha a magánszemélynek önálló tevékenységből származik olyan jövedelme, amely után kötelezett a szocho megfizetésére. Ebben az esetben a befizetett saját szocho összegét az önálló tevékenység bevételeivel szemben költségként lehet elszámolni a törvény 3. számú melléklet I. 5. pontja alapján.

Horváthné Szabó Beáta adószakértő

Átalányadózó egyéni vállalkozók adófizetési kötelezettsége 2022-ben – Példákkal

A 2022. évre vonatkozó adóváltozások egyik legnagyobb pozitív meglepetését kétségtelenül az átalányadózásra vonatkozó szabályok változása jelenti. A jogalkotó nem csak a személyi jövedelemadózásban, hanem a társadalombiztosítási járulékok és a szociális hozzájárulási adó tekintetében is engedményt tett.

A kedvező szabályok leginkább azon vállalkozókat érintik, akik heti 36 órás foglalkoztatással járó munkaviszonyuk vagy nappali rendszerű közép-, illetve felsőfokú tanulmányaik mellett tevékenykednek egyéni vállalkozóként. Őket a köznyelvben másodállású egyéni vállalkozónak hívjuk. A fenti három jogszabály alapos tanulmányozása alapján azonban arra a következtetésre juthatunk, hogy a főállású átalányadózó is némileg kedvezőbb feltételekkel fizethetik a szociális hozzájárulási adót és a társadalombiztosítási járulékokat 2022-ben.

Nézzük meg, mit is jelent ez a gyakorlatban!

Az valamennyi átalányadózó egyéni vállalkozóra vonatkozik, hogy 2022-ben adómentes jövedelemnek számít a jövedelmüknek – vagyis az átalányalapjuknak – az éves minimálbér összegének felét meg nem haladó része (szja-törvény 1. számú melléklet 4.48 pontja).

Mivel a 2022-től érvényes minimálbér ismert – 200 ezer forint havonta – így az átalányadós egyéni vállalkozók 1 millió 200 ezer forintnyi jövedelemrészét adómentesen szerezhetik meg. A havi minimálbér ismerete alapján az is látható, hogy az átalányadózás fő szabály szerint éves szinten 24 millió forint, kiskereskedők esetében 120 millió forintos bevételig alkalmazható.

Az átalányadózó egyéni vállalkozók fő szabály szerint 40 százalékos mértékű költségátalányt jogosultak érvényesíteni a bevételükkel szemben. Így a jövedelmük a bevételük 60 százalékát teszi ki. A fenti jövedelemmentességi szabály alkalmazása esetükben azt jelenti, hogy lényegében éves szinten 2 millió forint bevételig nem kell személyi jövedelemadót fizetniük. Ha azonban az adóév során kizárólag az szja-törvény 53. paragrafusának (2) bekezdésében felsorolt tevékenységet folytatja a vállalkozó, akkor jogosult 80 százalékos költségátalány elszámolására. Esetükben 6 millió forint az a bevételi értékhatár, amely mellett 2022-ben érvényesül az adómentesség.

A törvény ebbe a kedvezményezett körbe tartozónak tekinti többek között például az építőipari tevékenységet folytató vállalkozókat, a taxisokat, a számítógép-javítókat, a gépjárműjavítókat, az ipari gépek javítóit, a fényképészettel, fodrászattal, szépségápolással foglalkozókat.

A kiskereskedelmi tevékenységet folytatókra 2022-ben egységesen 90 százalékos mértékű költségátalány lesz érvényes. Figyelembe véve azt, hogy a fenti mentességi szabály rájuk is vonatkozik, esetükben 12 millió forint az a bevételi összeghatár, melyet személyijövedelemadó-mentesen szerezhhetnek meg.

A Később, az túl Késő!

RENDELD MEG ONLINE!

hvg extra

aNő

Lényeges felhívni a figyelmet arra, hogy az egyéni vállalkozó, amennyiben az év során bármikor nem kedvezményezett tevékenységből is bevételt ér el, akkor az egész évre visszamenőlegesen nem lesz joga alkalmazni a 80 vagy a 90 százalékos átalányt, és ez kihatással lesz az adómentesen megszerezhető bevételi összeghatárra is.

Az szja-törvény 47. paragrafusának (4a) bekezdése értelmében az átalányadózó egyéni vállalkozó nem köteles adóelőleget fizetni, amennyiben átalányadós adóalapja nem haladja meg az 1 millió 200 ezer forintot. Az adóelőleget pedig csak az e feletti jövedelemrész után kell megfizetni. Az adóelőleget esetükben is negyedévente kell fizetni [szja-törvény 49. § (4) bekezdés b) pont] az adott negyedévet követő hónap 12. napjáig.

1.) példa: Egy 40 százalékos költségátalányt alkalmazó egyéni vállalkozó 2022. január és március hónap között 1 millió 800 ezer forint bevételt ért el. 2022. április és június hónap között újabb 1 millió 500 ezer forint bevételre tett szert, azaz összesen az év eleje óta megszerzett bevétele 3 millió 300 ezer forint. A vállalkozó a január és március hónap között megszerzett bevétele után nem fizet személyijövedelemadó-előleget, mivel az arra jutó jövedelemrész (1 millió 80 ezer forint) alatta marad az adómentes jövedelemrésznek. Ugyanakkor az április és június között megszerzett 1 millió 500 ezer forint bevétel miatt július 12-éig köteles 117 ezer forint személyi jövedelemadót fizetni. Ugyanis az összesen megszerzett 3 millió 300 ezer forint bevételre jutó 1 millió 980 ezer forintnyi átalányjövedelem 780 ezer forinttal haladja meg az adómentes átalány jövedelemrészt. Így az arra jutó adót 15 százalékos adómértékkel meg kell fizetni.

Természetesen az átalányadózó egyéni vállalkozók is kötelesek társadalombiztosítási járulékot és szociális hozzájárulási adót fizetni. Főoglalkozású átalányadózó esetén továbbra is főszabálynak kell tekinteni azt, hogy a társadalombiztosítási járulékot legalább a minimálbér vagy – szakképzettség esetén – a garantált bérminimum után, míg a szociális hozzájárulási adót legalább az előbbi összegek 112,5 százaléka után meg kell fizetni. Ha a havi átalányalap ennél több, akkor természetesen a magasabb összeg után kell a két említett közterhet megfizetni.

A fenti két törvény azonban mentesíti mind a járulékfizetési kötelezettség, mind a szochofizetési kötelezettség alól azt az átalányalapot, amely egyben mentes a személyi jövedelemadó alól. A mentességi szabályok a Tbj. (2019. évi CXXII. törvény) 40. paragrafus (1) bekezdésének b) pontjából és a szocho törvény 6. paragrafusának (1) bekezdéséből olvashatók ki. A fenti információk alapján az alábbi példa szemlélteti, hogy mit jelent ez a gyakorlatban:

2.) példa: Egy főoglalkozású, 40 százalékos mértékű költségátalányt érvényesítő egyéni vállalkozó 2022. január hónap során 600 ezer forint bevételre tesz szert. Az általa végzett tevékenységhez szakképzettség szükséges. Kérdés: mekkora összegű adó- és járulékfizetési kötelezettség terheli ezen vállalkozót 2022. január hónap után?

Mivel az átalányalap 2022. január hónapban 360 ezer forint, így ezen összegrész után személyijövedelemadó-fizetésre nem kerülhet sor. Mind a tb-törvény, mind a szocho törvény úgy rendelkezik, hogy csakis az adóköteles átalányalap képez járulék- és szochoalapot, amely alap azonban nem lehet kevesebb, mint a minimálbér vagy a garantált bérminimum. Jelen esetben tehát, mivel a 360 ezer forint átalányalap nem esik adókötelezettség alá, így a járulék esetén a 260 ezer forint, míg a szocho esetén a garantált bérminimum 112,5 százaléka, azaz 292 500 forint képezi az adó alapját. Érdekes adójogi szituáció keletkezik abban a hónapban, amikor az átalányadózó egyéni vállalkozó átlépi az adómentesség küszöbét.

3.) példa: Egy főoglalkozású, szakképzett, 40 százalékos költségátalányt alkalmazó egyéni vállalkozó 2022. január és március hónap között összesen 2 millió 400 ezer forint bevételre tett szert úgy, hogy a márciusi bevétele 800 ezer forint volt. Annyi bizonyosan elmondható, hogy a fenti egyéni vállalkozónak 2022. január és február hónapokban a garantált bérminimum után kell a tb-járulékot és a garantált bérminimum 112,5 százaléka után a szociális hozzájárulási adót megfizetnie, hiszen azok adómentes átalányrészek voltak.

A példa szerinti esetben azonban 2022. március hónapban átlépi az adómentes átalányhatárt.

Mindenekelőtt meg kell nézni, hogy mekkora összeggel lépi át az adómentes átalányrészt. A 2 millió 400 ezer forint bevétel 60 százaléka 1 millió 440 ezer forint, amely 240 ezer forinttal haladja meg az adómentes átalányrészt (ami 2022-ben 1 millió 200 ezer forint éves szinten).

Az erre jutó 15 százalékos adót, azaz 36 ezer forintot negyedéves szja-előlegként meg kell fizetnie 2022. április 12-éig, a példa szerint.

MEGJELENT!

HVG ADÓ 2022 KÜLÖNSZÁM

Megrendelés: bolt.hvg.hu/hvg-kulonszamok

Fókuszban az adó-visszatérítések

Magyarázatokkal, gyakorlati példákkal

~~5750~~
forint helyett

Kedvezményes ár:
4890 forint

hvg

Mi a helyzet a tb-járulékkal és a szociális hozzájárulási adóval?

Mivel az említett vállalkozó március hónapban 800 ezer forint bevételt szerzett, így a márciusi átalányalapja – 40 százalékos költségátalánnyal csökkentve – 480 ezer forint. Itt fontos összegezni, hogy február hónapig 1 millió 600 ezer forint bevételt és 960 ezer forintnyi átalányt ért el a vállalkozó. Még 240 ezer forint átalányalap képződhet adómentesen. Vagyis a példa szerint 2022. március hónapban 240 ezer forintnyi átalányalap adómentesen képződött, így az sem szja-, sem járulék-, sem szochoalapot nem képezhet.

A fennmaradó 240 ezer forintnyi átalányalap képezheti a járulék és a szocho alapját, amely azonban esetében nem lehet kevesebb, mint 260 ezer, illetve szocho esetében 292 500 forint. Vagyis a példa szerinti vállalkozó még március hónapban is a garantált bérminimum figyelembevételével fizetheti meg a tb-járulékot és a szociális hozzájárulási adót.

2022-ben is igaz azonban, hogy táppénz, csed, gyed stb. mellett a minimális járulék- és szochofizetési szabályokat nem kell alkalmazni. A 2022. évi adóváltozások igen kedvezően érintik azokat az átalányadózókat, akik heti 36 óra foglalkoztatással járó munkaviszony mellett vagy nappali rendszerű közép fokú, illetve felső fokú oktatás mellett végzik a vállalkozói tevékenységüket. Ugyanis ők, amennyiben 40 százalékos mértékű költségátalányt érvényesítenek, akkor 2 millió forint éves bevételig nem csupán szja-, hanem járulék- és szocho mentességet is élvezhetnek. Esetükben ugyanis nem érvényesül a minimálbér, illetve a garantált bérminimum utáni járulék- és szochofizetési kötelezettség.

Mindezt továbbgondolva, egy másodállású kedvezményes átalányt (80 vagy 90 százalék) érvényesítő átalányadózó vállalkozó adó- és járulékmentesen tud akár 6 millió forintot, kiskereskedő pedig 12 millió forintot éves szinten megszerezni. Látható tehát, hogy a jogalkotónak az a rendelkezése, mely az adómentesen képződő átalányalapot egyben kivette a tb-járulék és a szochofizetési kötelezettség alól, komoly adóelőnyt eredményez, elsősorban a másodállású átalányadózóknak számára.

Gyakori jelenség manapság, hogy magánszemélyek a főállásuk mellett szívesen kipróbálnák magukat vállalkozóként is. De a havi 25 ezer forint katasztrófális, illetve az egyéb adózási formákból adódó adókötelezettségek sokakat eltántorítottak ettől.

Fontos megjegyezni, hogy az átalányadózó egyéni vállalkozók 2022-ben is iparűzési adó fizetésére kötelezettek. Igaz, az 1 százalékban maximált iparűzési adó, valamint az egyes önkormányzatoknál érvényesíthető adóalapmentesség vélhetően nem fogja akadályát képezni a vállalkozás indításának.

Szipszer Tamás, adótanácsadó, mérlegképes könyvelő ►

TARTSON VELÜNK 2022-BEN!

Évindító

HVG-előfizetési ajánlatok

MEGRENDELÉS:

bolt.hvg.hu/hvg-elofizetes

hvg

Amiről gyakran elfeledkeznek a munkáltatók: bajban lehet, ha bejelentve marad a nem biztosított munkavállaló

Meglepően gyakran feledkeznek meg a foglalkoztatók arról, hogy nemcsak be, hanem ki is kell jelenteni a munkavállalókat, ha már nem dolgoznak a cégnél. Egy-egy biztosított esetében ennek vélhetően egyszerű hanyagság az oka, amikor viszont már százas nagyságrendben marad el a kijelentés, akkor már rendszerszintű a probléma.

Az egészségügyi szolgáltatásra jogosultak nyilvántartását a NEAK kezeli. E nyilvántartásban azon személyek adatai szerepelnek, akiket biztosítottként a Tbj. (2019. évi CXII. törvény) 6. paragrafusa szerint vagy egyes ellátásra jogosultként (Tbj. 22. §) megillet az egészségügyi szolgáltatás. Utóbbi körbe tartozók általában közvetlenül az egészség-biztosítási szervhez történő bejelentés útján (Tbj. 67. §) kerülnek a nyilvántartásba, míg a biztosítottak az adóhatóság közreműködésével a T1041-es biztosítotti bejelentések alapján.

Az adózás rendjéről szóló törvény (Art.) 1. számú mellékletének 3.1. pontja értelmében a biztosítás kezdetére vonatkozóan legkésőbb a biztosítási jogviszony első napján, a foglalkoztatás megkezdése előtt, álláskeresői támogatás esetén a támogatást megállapító határozat jogerőre emelkedését követő tíz napon belül, illetve, ha a biztosítás elbírálására utólag kerül sor, legkésőbb a biztosítási kötelezettség megállapítását követő napon kell eleget tenni a bejelentési kötelezettségnek, míg a 3.2. pont szerint a jogviszony megszűnését, a szünetelés kezdetét és befejezését, a biztosítás megszűnését követően folyósított ellátás kezdő és befejező időpontját közvetlenül követő 8 napon belül kell bejelenteni.

Utóbbi előírásról meglepően gyakran megfeledkeznek a foglalkoztatók. Míg egy-egy biztosított esetében ennek nyilvánvalóan egyszerű hanyagság az oka, addig rendszerszintű problémának tekinthetjük, amikor százas nagyságrendben marad el a kijelentés. Ez jellemzően (de nem kizárólagosan) a szürke zónába tartozó vállalkozások megszűnése, átalakulása, tulajdonosváltása során fordul elő. A (volt) biztosított szempontjából akár előnyösnek is tűnhet ez a helyzet, hiszen egészségügyi szolgáltatása látszólag rendezett, és azt gondolhatja, hogy jogviszonya (ami valójában fiktív) alapján mentesül az egészségügyi szolgáltatási járulék megfizetése alól.

Ugyanakkor előbb vagy utóbb kényelmetlenné válik a nyilvántartott, de nem létező jogviszony, amely kizárja az érintett magánszemély számára egyebek mellett az álláskeresői ellátások igénybevetését, vagy a pénzbeli egészségbiztosítási ellátások igénylése során a többes jogviszony léte kifejezetten hátrányosan érintheti az adott ellátás összegét.

Problémát okozhat a meglévő jogviszony abban az esetben is, ha az érintett a valós helyzetének megfelelően egészségügyi szolgáltatási járulékot szeretne fizetni, de mivel biztosítottként szerepel a nyilvántartásban, erre nincs módja.

A kaotikus biztosítási helyzet tisztázása, illetve a már korábban megszűnt jogviszony törlése viszont nem egyszerű eljárás, ami jelen jogszabályok szerint egyedi intézkedést igényel. Sem a munkaügyi hatóság, sem az egészségbiztosítási szerv nem jogosult arra, hogy egy tollvonással csoportosan megállapítsa a jogviszony megszűnését, illetve törölje a biztosítást.

Persze előfordul az is, hogy a magánszemély a saját mulasztásának következményeként szerepel a nyilvántartásban. Arról az esetről van szó, amikor nem tesz eleget a kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló 1997. évi LXXXIII. törvény (Eb.) 80. paragrafusa szerinti bejelentési kötelezettségének. A jogszabályhely (5) bekezdése értelmében a táj számmal rendelkező személy, aki

- valamely EGT-tagállamban, illetve Svájcban, valamint a Magyarország által kötött nemzetközi egyezmény hatálya alá tartozó államban biztosított, vagy
- a Tbj. 17. paragrafus (1) bekezdés a) pontjának hatálya alá tartozó magyar állampolgár,
- köteles a külföldön, illetve a nemzetközi szervezet szociális biztonsági rendszerében létrejött biztosítását és annak megszűnését 15 napon belül bejelenteni az egészségbiztosítónak.

Ha ezt elmulasztja – magyar biztosítási jogviszony híján – egészségügyi szolgáltatási járulékot kell fizetnie. Ennek megfizetése kapcsán – annak ellenére, hogy más EGT-tagállamban biztosított – a Tbj. 22. paragrafus (1) bekezdésének (v) pontja alapján megállapításra kerül számára az egészségügyi szolgáltatás. Ha él is vele, az bizony következményekkel járhat.

A Tbj. 46. paragrafusának (3) bekezdése értelmében ugyanis, ha az egészségügyi szolgáltatási járulék fizetésére nem kötelezett személy (így különösen az EGT más tagállamában biztosított személy) egészségügyi szolgáltatási járulék fizetés alapján vesz igénybe egészségügyi szolgáltatást, akkor köteles az egészségügyi szolgáltatás Egészségbiztosítási Alapot terhelő költségeit megtéríteni.

Az igénybe vett egészségügyi szolgáltatás Egészségbiztosítási Alapot terhelő költségeinek megfizetésére az egészségbiztosítási szerv kötelezi a természetes személyt a közfinanszírozott szolgáltatótól beérkezett teljesítményjelentés alapján.

Ha a kötelezett önként nem téríti meg a költségeket, a követelést az egészségbiztosítási szerv az adóhatóságnak adók módjára behajtandó köztartozásként átadja. A jogalap nélküli egészségügyi szolgáltatási járulék-kötelezettséget pedig a NAV törli.

Széles Imre, társadalombiztosítási szakértő ►

VÁLLALATIRÁNYÍTÁS? 2022-BEN IS

AJÁNLÓK

A visszaélés-bejelentési rendszer megvalósítási lehetőségei

Írásunkban bemutatjuk, miként kerülhet sor a gyakorlatban a hazánkban még többnyire ismeretlen visszaélés-bejelentési eljárás kialakítására.

Korábbi cikkünkben ismertettük, mi a visszaélés-bejelentési rendszer, valamint azt, hogy annak létrehozása és működtetése a jogszabályi megfelelésen túl milyen egyéb előnyöket jelenthet a vállalkozások számára. Arra is rámutattunk, hogy bár a tételes szankciókat meghatározó hazai jogszabály még nem került megalkotásra, a belső bejelentési csatorna mellett majd párhuzamosan működő külső rendszerek jelenthetik a legnagyobb kockázatot a mulasztó cégek számára. A bejelentőknek ugyanis lehetőségük lesz a belső panasz helyett – vagy azt követően – külső bejelentést tenni.

Jelen írásunkban arra kívánunk rámutatni, hogy a Magyarországon még viszonylag ismeretlen eljárás kialakítására a gyakorlatban miként kerülhet sor, valamint néhány olyan jellemzőt is bemutatunk, amely segíthet a rendszer alapismérveinek meghatározásában.

Külső-belső bejelentési rendszer

Ahogy a fentiekben is olvasható, alapvetően kétfajta, külső és belső bejelentési csatornáról beszélhetünk, amelyek egymással párhuzamosan fognak működni. A külső (hatósági) rendszer gyakorlatilag felügyeleti funkciót tölt majd be. Ha a bejelentőknek nem lesz lehetőségük panaszukat házon belül ismertetni, vagy az érdemi kivizsgálást nem eredményez, netalán megtorlástól tartanak, akkor független hatósághoz fordulhatnak a vizsgálat lefolytatása céljából.

Első ízben 2021. december 17. napjáig a legalább 250 főt, majd a legalább 50 főt foglalkoztató munkáltatók lesznek kötelesek etikai forrádrótot felállítani, működési szabályzatot megalkotni. Kérdés azonban, hogy a rendszer működtetésére milyen gyakorlati módszerek állnak rendelkezésre.

dr. Papp Anna Katalin ügyvéd, Opus Legal Papp Anna Katalin Ügyvédi Iroda

A teljes cikket itt olvashatja el! <https://adozona.hu/munkajog>

Céltartalék: mire és mennyit képezzünk? Példával

Az év zárásakor érdemes megvizsgálni, volt-e a cégnek olyan ügylete, amellyel kapcsolatban céltartalékot kell vagy lehetséges képeznie. Fontos kérdés, hogy milyen összegben határozza meg ennek összegét.

Az óvatosság számviteli alapelvéből következik, hogy a tárgyévi eredmény meghatározása során a céltartalék képzésével kell figyelembe venni az előrelátható kockázatokat és a feltételezhetően bekövetkező veszteséget akkor is, ha ezek az információk az üzleti év mérlegfordulónapja és a mérlegkészítés időpontja között váltak ismertté. Fontos, hogy a céltartalékképzést nem lehet elhalasztani a következő évre vagy évekre azért, mert a tárgyévben „nem tenne jót” az adózás előtti eredménynek.

E kötelezettség ugyanis független az adott év eredményétől, így a céltartalékot akkor is meg kell képezni, ha az adott üzleti év eredménye veszteséges, vagy éppen e tétellel válik azzá. Kivételt jelent, azaz mentesülhet a társaság a várható kötelezettségeket érintően a céltartalékképzés alól, ha az a szükséges fedezetet más módon biztosította.

Olvassa el az Adózóna „Egyszerűsített végelszámolás – összefoglaltuk a legfontosabb tudnivalókat”, „Muszáj, vagy csak lehet? Könyvvizsgálati kötelezettség 2021-ben” és „Mérlegfordulónap megváltoztatása: mutatjuk mikor és hogyan lehetséges” című írását!

MEGJELENT!

SPECIÁLIS ESETEK A SZÁMVITELBEN

Esettanulmányok és azok számviteli megoldásai

**› Saját
tőke rendezése**

› Cash flow-kimutatás

› Pénzügyi lízing

A számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (számviteli törvény) a céltartalékképzés kötelező esetköreinek meghatározásán túlmenően, arra is lehetőséget ad, hogy a vállalkozó saját döntése alapján is céltartalékot képezzen. Eszerint, az adózás előtti eredmény terhére – a valós eredmény megállapítása érdekében a szükséges mértékben – céltartalék képezhető az olyan várható, jelentős és időszakonként ismétlődő jövőbeni költségekre (különösen a fenntartási, az átszervezési költségekre, a környezetvédelemmel kapcsolatos költségekre), amelyekről a mérlegfordulónapon feltételezhető vagy bizonyos, hogy a jövőben felmerülnek, de összegük vagy felmerülésük időpontja még bizonytalan és nem sorolhatók a passzív időbeli elhatárolások közé.

A szokásos üzleti tevékenység rendszeresen és folyamatosan felmerülő költségeire azonban nem képezhető céltartalék. A számviteli törvény szerint tehát céltartalékot olyan kötelezettségekre kell képezni, amelyek valószínű vagy bizonyos, hogy fennállnak, de összegük vagy esedékességük időpontja még bizonytalan.

A törvényi meghatározásból kiindulva, először azt kell eldöntenünk, hogy egyáltalán, milyen információkra van szükségünk ahhoz, hogy a céltartalékképzés tényéről és mértékéről döntést hozzassunk:

- a céltartalékképzésnek valamely gazdasági eseményhez kell kapcsolódnia, amely
- lezárult vagy elkezdődött a tárgyévben, és
- emiatt a vállalkozót a jövőben valamilyen fizetési kötelezettség terheli majd.

Ha az adott fizetési kötelezettségnek az összege és az esedékessége ismert lenne, akkor azt a várható kötelezettségek helyett, a tényleges kötelezettségek között kellene könyvelnie a cégnek. Ez utóbbi esetben a céltartalékképzési kötelezettség fel sem merülne, hiszen ez a jogintézmény pontosan arra szolgál, hogy az üzleti év végén, az eszközök és források értékelésének keretében az összegében vagy esedékességében – esetleg mindkettőben – bizonytalan kötelezettségre a társaság felkészüljön, vagyis előre „félretegye” a kötelezettség rendezéséhez várhatóan szükséges összeget.

Sinka Júlia, adószakértő, mérlegképes könyvelő

A teljes cikket itt olvashatja el! <https://adozona.hu/szavmitel>

Változás az egyéb szervezetek beszámolókészítési kötelezettségében

Az egyéb szervezetek beszámolókészítési és könyvvizelési kötelezettségét a 479/2016. kormányrendelet (R.) szabályozza. Írásunk az ezen szervezeteket (illetve egy részüket) érintő változásokat mutatja be.

A módosítás vonatkozik – az R. alkalmazásában civil szervezetnek minősülő – közfeladatot ellátó közérdekű vagyonkezelő alapítványokra (alapítvány), illetve az R. 2. § (1) bekezdése szerinti egyéb szervezetekre.

Alapítványokat érintő rendelkezés

A civil szervezeteknek a közfeladatot ellátó közérdekű vagyonkezelő alapítványokról szóló 2021. évi IX. törvény (kva-törvény) előírásaival összhangban, a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (Szt.) és az R. előírásai szerint kell eleget tenniük beszámolókészítési és könyvvizelési kötelezettségüknek. Ez azt jelenti, hogy az R. civil szervezetekre vonatkozó előírásait kell alkalmazni, figyelemmel a kva-törvény előírásaira. Így például a kva-törvény 3. § (5) bekezdése alapján az alapítvány

- gazdasági-vállalkozási tevékenysége nem azonos az egyesületi jogról, a közhasznú jogállásról, valamint a civil szervezetek működéséről és támogatásáról szóló 2011. évi CLXXV. törvény (Ectv.) 2. § 7. pontjában foglaltakkal,
- más civil szervezettől eltérően elsődlegesen gazdasági-vállalkozási tevékenységre is alapítható,
- nem kell értelmezni és így nem lehet következménye az elsődlegesen gazdasági-vállalkozási tevékenység folytatásának,
- ha kérelmezi, akkor a kva-törvény 5. § (4) bekezdése és a 28. § (2) bekezdése szerint közhasznú jogállásúnak minősül, amit a nyilvántartásban is fel kell tüntetni.

Pölöskei Pálné, okleveles adószakértő

A teljes cikket itt olvashatja el! <https://adozona.hu/szavmitel>

adózóna

MEGJELENT!

INGATLANÜGYLETEKBEN
ÚTMUTATÓ CÉGEK ÉS
MAGÁNSZEMÉLYEK SZÁMÁRA

Csak, állami támogatások, bankhitelek

Ingatlan értékesítése és áfaalanyiság

Garázs és lakóingatlan eltérő megítélése

KERESSE AZ
ÚJSÁGARUSOKNÁL!

hvg KIADVÁNYOK

MEGRENDÉLÉS: BOLT.HVG.HU/ADOZONA

A KIADVÁNY 10%-OS KIADÓI KEDVEZMÉNNYEL 3590 Ft.

Rendezvények és ajándékok adózása: mikor kell, és mikor nem kell szochót fizetni?

Karácsony idején előtérbe kerültek a céges rendezvények és ajándékozások is. Már fél év eltelt a reprezentáció és üzleti ajándékok időszakos szochomentességének kihirdetése óta, mégis bizonytalanságot okoz annak megítélése, hogy egy rendezvény mikor tekinthető reprezentációnak vagy szórakoztató rendezvénynek, illetve az ajándék üzleti jellege miben nyilvánul meg.

Az szja-törvény 70. paragrafusának (4) és (6) bekezdései értelmezésével, valamint a 2021. június 9-én közzétett 318/2021. kormányrendelet vonatkozó rendelkezését értelmezzük a továbbiakban. A szochótörvény 1. paragrafus (4) bekezdésének b) pontjától eltérően 2021. december 31-éig nem kell szochót fizetni az szja-törvény 70. paragrafusának (4) és (5) bekezdései szerinti reprezentáció és üzleti ajándék juttatása után. Az szja-törvény értelmező rendelkezései [3. § 26., 27. pontjai], valamint a 70. paragrafus (6) bekezdésének b) pontja alapján nem minden esetben egyértelmű, hogy mikor tekinthető például egy rendezvény reprezentációnak és egy ajándék üzleti ajándéknak, melynek oka abban rejlik, hogy az említett rendelkezések mindegyike vendéglátást és ajándékozást foglal magába.

Az elhatárolás az szja-törvényben keresendő, annak ellenére, hogy az szja-kötelezettséget nem befolyásolja, hogy egy rendezvény reprezentációnak vagy vendéglátásnak minősül, tekintettel arra, hogy mindkét kategóriában a 15 százalékos szja-t 1,18-as adóalap után kell kiszámítani. Annak eldöntése, hogy mit tekintünk reprezentációnak, nem egyszerű feladat. Ugyan az szja-törvény értelmező rendelkezése meghatározza a reprezentáció fogalmát – nevezzük keretszabálynak –, de mivel az adott esemény besorolását csak a körülmények teljes ismeretében lehet eldönteni, ehhez szükséges a megfelelő dokumentáció. A reprezentációt alátámasztó valamennyi dokumentáció megőrzése fontos, mivel a rendeltetésszerű joggyakorlás megvalósulását és a fogalomnak való megfelelést ezek alapján lehet megállapítani. Ez idén különösen fontos, hiszen reprezentációnál az adókötelezettség fele megspórolható. Így a dokumentálásnak ki kell terjedni a szervezés, reklám, hirdetés, útvonal, úti cél, tartózkodási hely és idő, a tényleges szakmai, illetve hitéleti program és a szabadidőprogram arányára is. Mindezen körülmények mérlegelését követően lehet eldönteni, hogy a rendezvény reprezentációnak tekintendő, vagy – szakmai esemény hiányában – alapvetően az üzleti partnerek és/vagy dolgozók vendéglátásáról szól, amelyen a szórakozás a főszerep. A törvény nem határozza meg, hogy a szakmai és szórakoztató programoknak milyen arányt kell képviselni a teljes programon belül, de ha egy rendezvényen a résztvevők „munkavégzése” elenyésző, akkor a rendezvény egyes meghatározott juttatásnak és nem reprezentációnak minősíthető. Közel húsz évvel ezelőtt jelent meg az adóhatóság értelmezése ebben a kérdésben, mely azóta már archívumba került. Mégis érdemes felidézni, mivel egyes részek ma is helytállóak, és fogódzót jelentenek az értelmezésben.

E szerint: „A reprezentációra indokot adó alkalmak értelmezése szempontjából a következőket kell figyelembe venni. Azok a rendezvények, események tartozhatnak ide, amelyek a juttató tevékenységével összefüggő, meghatározott célokra szerveződtek, és jellegük, időtartamuk alapján nem kerülhet el a résztvevők társadalmi normák szerint szokásosan elvárt ellátása. Így tehát nem reprezentációs alkalom a munkahelyi névnapi, nőnap, napi köszöntés, újévi koccintás stb. (ezek ugyanis nem függenek össze a juttató tevékenységével). Ugyanakkor elfogadható alkalmak különösen a piaci szereplők körében az üzleti tárgyalások, ... az olyan hivatali munkaértekezletek, amelyekben különböző hivatali egységek képviselői vesznek részt, ... bármely juttató esetében az adott szakmát érintő rendezvények (bemutatók, kiállítások, fogadások, sajtótájékoztatók, kongresszusok, konferenciák, konzultációk....”

Nézzünk néhány példát, melyek alapján eldönthető, hogy a rendezvény melyik kategóriába sorolható:

- Ha egy társaság éwertékelő összejövetelt rendez a dolgozók részére, mely közben süteménnyel, frissítővel, kávéval látja vendégül a résztvevőket, akkor az esemény reprezentációnak minősül.
- Abban az esetben, ha a rendezvényre egy exkluzív helyszínen kerül sor, ahol az igazgató egy órában megtartja a köszöntő beszédet, majd azt követően wellness, sport és más szórakoztató programok várják a résztvevőket, akkor a szakmai eseményen felmerült költség reprezentációnak tekinthető, kivéve az esemény lebonyolításához szükséges tételeket – például terembérlés, hangosítás –, melyek nem eredményeznek adófizetést. Viszont a családi és személyes szükségletet kielégítő juttatások – vendéglátás, szórakozás, hotel stb. – egyes meghatározott juttatásnak minősülnek, melyek után szochokötelezettség is felmerül.

Horváthné Szabó Beáta adószakértő

A teljes cikket itt olvashatja el! https://adozona.hu/szja_ekho_kulonado

adózána

Early Bird ajánlat csak 14 napig

Hamarosan megjelenik a Munkaügyi szerződés- és iratmintatár!
Most 3 db munkaügyi iratminta az előfizetői csomagokban

Az előfizetés előnyei:

- ➔ kreditpontos konferencia
- ➔ szakértői segítség
- ➔ verhetetlen ár-érték arány

Az akció feltételei a 2022. január 5-e és 20-a között megrendelt és befizetett előfizetésekre vonatkoznak.

KÉRDÉSEK ÉS VÁLASZOK

Társasház építése

Újonnan alapított kft. társasház építését tervezi. A felmerült költségek helyes számviteli elszámolásához kérek segítséget. Az üres telek beszerzésének költségeit (vétélár, illeték, ingatlan nyilvántartási eljárási díj, ügyvédi munkadíj) áruként vettük nyilvántartásba. Helyes ez így? A lebontásra váró épülettel együtt vásárolt telek építkezésre alkalmassá tétele érdekében végzett bontási költséget a telek értékét növelő beszerzési költségként kell elszámolni? Az épülethez kapcsolódó közműszolgáltatói (víz, gáz, áram) alapidíjak és építményadó összegét is? A településrendezési terv módosításához kapcsolódó költségek, illetve a társasház beépítési tervének elkészítési költsége már a társasház építésének költségei lesznek? Ezt év közben igénybe vett szolgáltatásként kell elszámolni és év végén az 58 számlával szemben befejezetlen termelésként nyilvántartásba venni, vagy áruként készletre venni (ki nem számlázott közvetített szolgáltatásként)?

SAKÉRTÖNK VÁLASZA:

Abban az esetben, ha eladásra építi a kft. a társasházat, akkor az üres telek bekerülési értékét – amelybe a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (Szt.) 47. § (1)–(2) bekezdése szerint a kérdésben felsorolt valamennyi kiadás beletartozik – a készletek között (árúként) kell nyilvántartásba venni. A lebontandó épülettel vásárolt telek bekerülési értékét – amennyiben az épületet, az építményt rendeltetésszerűen nem veszik használatba – szintén a készletek között (árúként) kell nyilvántartani, az Szt. 47. § (5) bekezdése szerint.

Az épület, építmény beszerzési, bontási költségeit, továbbá a vásárolt teleknek építkezésre alkalmassá tétele érdekében végzett munkák költségeit, ráfordításait a telek (a földterület) értékét növelő beszerzési költségként kell elszámolni a telek (a földterület) bontás utáni (az üres telek) piaci értékének megfelelő összegig, az ezt meghaladó költségeket, ráfordításokat a megvalósuló beruházás (az épület, az építmény) bekerülési (beszerzési) értékeként kell figyelembe venni. A közműszolgáltatói alapidíj, építményadó nem a telek és az építmények beszerzéséhez kapcsolódó költségek. Így az évenként fizetendő építményadót az Szt. 81. § (2) bekezdésének e) pontja szerint a felmerülés éve eredményének terhére kell elszámolni az egyéb ráfordítások között, a közműszolgáltatói alapidíjak az üzemeltetéshez kapcsolódó igénybe vett szolgáltatások, így azok összege a bekerülési értéknek nem része, azok a felmerülés évi eredmény terhére számolandók el. A településrendezési terv módosításához kapcsolódó költségek, (ha kizárólag a társasház építéshez kapcsolódik), illetve a társasház beépítési tervének elkészítési költsége az új épület bekerülési értékének képezi részét. Ezen kiadásokat és más költséget igénybe vett szolgáltatásként, anyagköltségként, személyi jellegű kifizetésként kell elszámolni és év végén az 58 számlával szemben befejezetlen termelésként nyilvántartásba venni, kivéve, ha a projektre (a társasház építés) az Szt. szerint a szerződés elszámolási egysége (Szt. 3. § (4) bekezdés 11. pont) szabályokat kell alkalmazni, mert ez esetben a mérlegben befejezetlen termelés nem mutatható ki az Szt. 28. § (3a) bekezdés szerint. Ez utóbbi esetben figyelemmel kell lenni az Szt. 41. § (1) bekezdés és a 72. § (4a) bekezdés előírásaira is.

Pölöskei Pálné adószakértő

Gépjármű-vagyonszerzési illeték

2021. november 10-én vásároltam egy gépkocsit. Másnap az autót továbbértékesítettem, de az üzembentartói jogot fenn tartottam. Az okmányiroda a továbbértékesítés után terhemre 25 százalék illetéket szabott ki, amit megfizettem. Szabályos ez? Hiszen a gépjármű már tulajdonban volt. Befolyásolja-e az illeték kiszabását, ha a tulajdonszerzés után az illetéket nem fizettem meg. Mit tehetek, ha az okmányiroda hibázott? Kérem válaszát, ha lehetséges, jogszabályi hivatkozással adja meg!

SAKÉRTÖNK VÁLASZA:

A fentiek szerinti kérdésére hivatkozással az alábbiakról tájékoztatom. Felhívom szíves figyelmét, hogy a kérdésben szereplő problémára csak a tényállás teljes körű ismerete mellett adható egzakt válasz. Az Itv. 24. § (3) bekezdése szerint gépjárműre, pótkocsira vonatkozó haszonélvezet, használat, illetve üzembentartói jog megszerzése esetén az (1), (2) bekezdésben meghatározott illetékek 25 százalékának megfelelő illetéket kell fizetni. Ugyanezen paragrafus (4) bekezdése szerint, ha gépjármű, pótkocsi tulajdonjogának megszerzésével egyidejűleg üzembentartói jog alapítása történik, a tulajdonjog megszerzőjét terhelő illeték megállapítása során az (1)–(2) bekezdések alkalmazásával megállapított illetéket csökkenteni kell az üzembentartói jog megszerzéséért a (3) bekezdés szerint fizetendő illeték összegével.

A fentiek értelmében – a megadott információk alapján – helyesen történt az üzembentartói jog megszerzése tekintetében az illeték megállapítása, annak összegét az üzembentartói jog alapításával egyidejűleg történő tulajdonszerzést terhelő illeték alapjánál lehet figyelembe venni.

dr. Juhász Péter jogász-adószakértő, HÍD Adószakértő és Pénzügyi Tanácsadó Zrt. ►

Egyéni vállalkozó tevékenység megszüntetése

Egyéni vállalkozó tevékenységének megszüntetésekor készlettel és tárgyi eszközökkel is rendelkezik. Hogyan kell elszámolni ezeket az szja- és az áfatörvény vonatkozásában? Előre is nagyon köszönöm a válaszukat!

SAKÉRTÖNK VÁLASZA:

Külön kell választania a készletet, a kis értékű (200 ezer forint alatti bekerülési értékű) tárgyi eszközöket és a nagy értékű tárgyi eszközöket. Ha a meglévő készleteket (anyag, áru stb.) kifizette a megszüntést megelőzően, akkor a megszüntéskor azokat bevételként el kell számolni tételes leltári érték alapján. Leltári érték a bekerülési, beszerzési érték, levonható áfa nélkül. A kis értékű tárgyi eszközökkel kapcsolatban is köteles bevételt elszámolni. Ha ezeket már használatba vette, akkor bevételként ezek bekerülési értékének 50 százalékát kell bevételként a megszüntéskor figyelembe vennie. A nagy értékű tárgyi eszközökkel kapcsolatban fő szabály szerint bevételt nem kell elszámolnia. Viszont a vállalkozói osztalékalapját növelnie kell ezen nagy értékű tárgyi eszközökkel, ha ezen eszközök üzembe helyezésének évében az osztalékalapot csökkentette. De még ebben az esetben is csak akkor kell növelnie a vállalkozói osztalékalapot, ha a vállalkozási tevékenység megszüntetésére az osztalékalap csökkentésének évében vagy az azt követő egy éven belül kerül sor. Ebben az esetben a csökkentés 100 százalékával kell növelnie az osztalékalapot. Ha a csökkentést követő egy éven túl, de két éven belül kerül sor a megszüntésre, akkor az osztalékalap-csökkentés mértékének 66 százalékával kell növelni az osztalékalapot. Végül ha a csökkentést követő második éven túl, de a harmadik éven belül kerül sor a megszüntésre, akkor a csökkentés értékének 33 százalékával kell növelni az osztalékalapot. Ha három éven túl kerül sor a megszüntésre vagy nem is került sor soha osztalékalap-csökkentésre, akkor semmilyen teendő nincs a nagy értékű tárgyi eszközökkel kapcsolatban az szja-ban.

A megszüntésről szóló bevallási adatokat a szokásos szja-bevallásban kell szerepeltetnie. Áfafizetési kötelezettsége csakis akkor merülhet fel a megszüntés miatt, ha a megszüntés napján tulajdonában tartott eszközökkel kapcsolatban azok vételekor áfalevonási joga fennállt. Vagyis ha áfaköteles tevékenységet folytatott és levonási joga fennállt az eszközök vásárlásakor akkor a megszüntés napjával áfafizetési kötelezettsége fog keletkezni ezen eszközökkel kapcsolatban. Az áfa alapja, ami után az áfát meg kell fizetnie a szóban forgó eszközök megszüntéskori beszerzési ára, vagyis az az ár, amit független felek fizetnének az eszközökért jelen minőségi, használhatósági állapotukban. Ha azonban az eszközök beszerzésével kapcsolatban nem merült fel levonási jog (mert például alanyi áfamentességben részesült a vállalkozó), akkor a megszüntéskor sem kell áfát fizetni ezen eszközök után.

Szipszer Tamás adószakértő

Apa gyed

Jogosult-e az apa gyed igénylésére az alábbi adatok alapján? Az apa jelenleg nem biztosított regisztrált álláskereső, azonban a gyermek születését megelőzően (2 év vonatkozásában) rendelkezik 450 nap biztosítási jogviszonnyal. Ha az igénylés feltétele az igénylés napján fennálló biztosítási jogviszony megléte, ebben az esetben tudja-e az apa igényelni visszamenőleg agyedet, ha sikerül elhelyezkednie? Az anya nem venné igénybe a gyest, mert csak arra lenne jogosult.

SAKÉRTÖNK VÁLASZA:

Vizsgáljuk meg, mik a gyed jogosultsági feltételei:

Gyermekegondozási díjra jogosult a gyermeket saját háztartásában nevelő:

- biztosított szülő, ha a gyermek születését megelőzően két éven belül 365 napon át biztosított volt,
- csecsemőgondozási díjra jogosult szülő, akinek a biztosítási jogviszonya a csecsemőgondozási díjra való jogosultság időtartama alatt szűnt meg feltéve, hogy a csecsemőgondozási díjra való jogosultsága a biztosítási jogviszony fennállása alatt keletkezett, és a gyermek születését megelőző két éven belül 365 napon át biztosított volt.

A 365 nap biztosítási jogviszony a gyermek születése előtti két évben a leírás szerint rendben van. A másik feltétel, hogy a gyermekegondozási díj indításának napján legyen biztosított. Tehát nem az igénylés napja számít, hanem amelyik naptól indítja, kéri az ellátást. Vagyis, ha biztosítási jogviszonyt létesít az apa, akkor annak első napjától kérheti a gyedet, visszamenőleg azonban nem, hiszen akkor nem volt biztosított. Az anya kérje a gyest visszamenőleg 2 hónapra, majd mondja le egy nappal korábbi dátummal, mielőtt az apa elhelyezkedik, és az apa onnantól kérheti a gyedet.

Czegledi Bernadett munkajogi és társadalombiztosítási szakértő

Kiadó: Kiadja a HVG Kiadó Zrt.,
1037 Budapest, Montevideo utca 14. Telefon: (+36 1) 436-2001 (HVG központ), Fax: (+36 1) 436-2014, E-mail: adozona@adozona.hu
Termékmenedzser: Vörös Tünde
Felelős kiadó: Pásztor András, online divízióvezető